ska do gozdne pokrajine južno od Rosane pričenja sovražnik nanovo boj. Napad armadne skupine je v napredovanju.

Armada Mackensena. Nasprotnik je iz svojih postojank pri Chomsku in Drohiczynu vržen.

Južno-vzhodno bojišče. Boj za Seretb-oddelek traja naprej.

Vrhovno armadno vodstvo.

Italijani občutno poraženi.

(Avstrijsko uradno poročilo od srede).

K.-B. Dunaj, 8. septembra. Uradno se poroča:

Rusko bojišče. V wolhynskem trdnjavskem okraju ostal je včeraj položaj nespremenjen. Nekaj ruskih protinapadov se je izjalovilo v našem ognju. Bolj južno je naša zmaga pri Podkamienu in Radziwilowu sovražnika v frontnem razdalju 90 kilometrov k nazadovanju za Ikwo prisilila. Naše čete zasledujejo. Na Serethu prišlo je do hudih bojev. Nasprotnik vdrl je z mnogo večjimi silami iz svojih pri Tarnopolu in Strusowu urejenih mostičju podobnih utrdb. Pri Tarnopolu prodirajoči Rusi bili so s protinapadom nemških čet nazaj vrženi. V prostoru zapadno in južno-zapadno od Trembowle boj še ni končan. Ob izlivu Seretha vzele so v naskoku pod poveljstvom generalov Benigni in knez Schönburg stoječe c. in kr. čete sovražno postojanko severno-zapadno od Szuparke; pri temu so vjele 20 ruskih oficirjev ter 4.400 mož in zaplenile 7 strojnih pušk.

Italijansko bojišče. V prostoru Kreuzberg-sedla nastopil je po predvčerajšnjem porazu Italijanov mir. Italijanske izgube so večje, nego se je to začetkoma smatralo; kajti pri izpraznenju bojišča štele so naše čete samo pred Pfannspitze, pri Cima Frugnoni in Eisenreichkammu čez 400 sovražnikovih mrličev. V doberdobskem oddelku zavrnile so naše čete danes zjutraj neki sovražni napad proti naprej stoječemu delu kraške visoke planote. Italijanska infanterija, ki je hotela vzhodno Vermegliana naprej priti, bila je z ročnimi granatami prepodena.

Namestnik generalštabnega šefa:
pl. Höfer, fml.

Wilna in okolica.

V zadnjih uradnih vojnih poročilih se imenuje vedno pogosteje tudi rusko mesto Wilna.

Nemška fronta ni več mnogo od tega mesta oddaljena. Wilna je glavno mesto ednako imenovane ruske gubernije in šteje 180.000 prebivalcev. Prinašamo zemljevid mesta in njegove okolice.

Nemško uradno poročilo od srede.

K.-B. Berlin, 8. septembra. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Armada Hindenburga. V pokrajini Daudsewas so naši oddelki v nadaljnem napredovanju. Čete generala Eichhorn zavzele so po boju nekatere jezerske ožine. Pri Troki-Nowi (južno-zapadno od Wilne) med Jeziery in Wolkowiesku napreduje napad. Zavzeli smo Wolkowiesk in visočine vzhodno ter severno-vzhodno od njega. Vjeli smo 2800 Rusov ter zaplenili 4 strojne puške.

Armada princa Leopolda bavarskega. V pokrajini od Izabelina južno-vzhodno od Wolkowieska je sovražnik vržen. Bolj južno je armadna skupina v napredovanju proti oddelkom Jelwianke in Bozanke. Severno-vzhodno od Pruzana silijo avstro-ogrske čete skozi močvirnato pokrajino proti severu. Vjelo se je 1000 Rusov.

Armada Mackensena. Boji ob Jasioldi in vzhodno od Drohiczyna trajajo naprej.

Južno-vzhodno bojišče. Ruski napadi pri Tarnopolu so zavrnjeni. Bolj južno v pokrajini zapadno Ostrowa je bil napad sovražnika s protinapadom nemških čet vstavljen.

Vrhovno armadno vodstvo.

Ruske izgube od začetka vojne do srede avgusta.

„Baseler Nationalzeitung“ poroča, da znaša število ruskih oficirskih izgub od začetka vojne pa do srede avgusta l. 1915 skupno 223.172, in sicer:

42 124 padlih,
161.443 ranjenih,
18 605 pogrešanih.

Skupne izgube Rusov na moštvu se cenijo na več kot **pet in pol milijona** vojakov.

Tako velikanskih izgub pač tudi največja armada sveta ne more pretrpeti.

Nemški letalci proti Angliji.

K.-B. London, 7 septembra (Reuterjevo poročilo). Tiskovni urad poroča, da so v pretekli noči sovražni (nemški) letalni stroji posetili vzhodne pokrajine in da so pri temu povzročili požare ter nezgode oseb.

(Na take „posete“ nemških letalcev se bodejo Angleži polagamo privadili. Še bolj neprijeten pa bode veliki „poset“ nemške armade, ki bode prej ali slej Angleže zadel. Op. uredništva.)

Pomoč Rusom.

K.-B. Rim, 4. sept. Neki peterburški telegram „Giornale d' Italia“ zahteva nujno močnejšo vojno delovanje v Belgiji in ob Dardanelah, da bi se sovražni pritisk na rusko armado vsled potrebe druge porabe najmanje 10 armadnih kôrov hitro zmanjšal. Drugače ne pride ruska armada do sape in bi bila začetkom zime v jako kritičnem položaju.

(Z drugimi besedami povedano: Naši sovražniki uvidevajo že sami, da je Rusija docela premagana. Italijani pa vedo prav dobro, da bode prinesel ruski poraz občutno kazen tudi njihovemu podlemu izdajstvu. Op. ur.)

Pritožbe proti ravnanju z vojnimi vjetniki v Rusiji.

K.-B. Dunaj, 6. septembra. Iz vojnega časnikarskega stana se poroča: C. in kr. rezervni četovodja Evgen K., 41. pešpolka, ki je ušel iz ruskega vojnega vjetništva, je izjavil na zapisnik: Med vojnimi vjetniki so Nemce, predvsem Nemce iz Nemčije, pošiljali v Sibirijo. V Kijevu so nam vzeli vse stvari, kakor nahrbtnik, skledo, steklenico, odejo, britve itd. Ruski podčastniki so prodajali naše drobnarije. Sestavili so iz vjetnikov delovne stotnije po 200 mož. Vod take stotnije je stražil oddelek, ki so ga tvorili državni brambovci, rekonvalescenti in za vojno službo nesposobni. Delavske stotnije so zaposlovali pri zgradbah železnic, pri delih v skladiščih, na kolodvorih, pri zgradbah cest in utrdb, večkrat tudi v tvornicah. Vjete podčastnike so začetkoma uporabljali za nadzorstvo kot poveljnike vodov, a pozneje so morali ravno tako delati, kakor drugi vojaki. Delavna doba je znašala vsak dan 10 do 12 ur. Večkrat se je moralo delati tudi ponoči. Nastanjeni so bili vojni vjetniki večinoma v šolah. Hrana vjetnikov je zelo slaba, skoraj nevžitna; enkrat na dan vodena juha, mesto mesa navadno ribe, večkrat pokvarjene. Pripetilo se je na primer v Kazanu več zastrupljenj. Kot prikuha se je dajala kuhana pšenica. Dalje je dobil vsak mož dnevno polovico od enega do pol ruskega funta kruha, dva koščka sladkorja in nekoliko sira. Kruh je zelo slab, popolnoma črn in poln peska. Vojni vjetniki ne dobe obleke in ne perila. Hoditi morajo zato okoli, tudi podčastniki, na pol goli in bosi. Vsi so polni uši in niso dobivali niti mila za umivanje. Na pritožbe so odgovarjali ruski vojaki, da je v Rusiji taka navada, da dobi častnik denar za vse, kar potrebujejo vojaki in da si ga pridrži. Stražno moštvo postopa z vjetniki zelo surovo. Ob vsaki priliki bijejo vjetnike z zaušnicami in jih suvajo z nogami, kar ukazujejo časniki sami. Vojnim vjetnikom je najstrožje prepovedano, da bi smeli med seboj in stražo govoriti nemško. Nekega ruskega vojaka, ki se ni držal tega povelja, so pet dni zaprli. V kazenski guberniji divja med vojnimi vjetniki legar. — In pri nas? Naši sovražniki nas psujejo „barbare“, ali ruskim vjetnikom se godi pri nas bolje nego domačinom.

Ruski car prevzel je sam vrhovno poveljstvo.

Ces. kr. korespondenčna pisarna poroča, da je tako grozovito tepeni ruski vojskovodja Nikolaj Nikolajevič odstavljen; car sam pa je prevzel vrhovno poveljstvo čez svoje poražene armade. Ta izprememba je dokaz, da je obupanje v Rusiji tako veliko, da se porabi že zadnjo sredstvo: vpliv carja. Seveda tudi to ne bode pomagalo. Nikolaj Nikolajevič postal je podkralj v Kavkazu in obenem poveljnik tamošnjih ruskih čet.

Sovražni podmorski čoln v Marmara-morju potopljen.

K.-B. Konstantinopel, 3. septembra. Glavni stan poroča: Naša obrežna stražna ladja „Narsefid“ potopila je s svojo artiljerijo v Marmarskem morju južno-zapadno Armnedija neki sovražni podmorski čoln. Moštva ni bilo mogoče rešiti.

Angleška križarka potopljena.

K.-B. Berlin, 6. septembra. Glasom poročila enega naših (nemških) podmorskih čolnov je nemški podmorski čoln „U 27“ neko starejšo angleško malo križarko zapadno Hebridov potopil. „U 27“ se ni vrnil. Ker je že delj časa odsoten, se mora z njegovo izgubo računati.

Angleški parnik potopljen.

Glasom uradnih poročil bil je angleški parnik Allan-linije „Hesperian“ (10.820 ton velik) z okoli 600 do 700 potniki od nekega nemškega podmorskega čolna pri Fastnetu (blizo Queenstowna) torpediran in potopljen. Potniki in moštvo so bili baje večinoma rešeni. Amerikancev ni bilo na krovu.

Upori v Marokku.

Španski listi poročajo, da se pojavljajo vedno hujši upori v francoskih kolonijah Afrike, zlasti v Marokku. Na raznih krajih bile so francoske sile napadene in revolucijsko gibanje gre vedno dalje.

Iz Genfa pišejo: Domače prebivalstvo od francoske severne Afrike se nahaja glasom poročil iz Marseille v javnem uporu proti francoski vladi. Hodže (turški duhovniki) potujejo po deželi in pridigujejo sveto vojno proti Francozom. Mnogo vasi gori . . . Iz Marseille je odpotovalo 40.000 mož, da premagajo upornike v Tunisu.